

Czwartek, 25 marca 2010 r.

ZALECENIA

PARLAMENT EUROPEJSKI

Zalecenie dla Rady w sprawie 65. sesji Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych

P7_TA(2010)0084

Zalecenie Parlamentu Europejskiego dla Rady z dnia 25 marca 2010 r. w sprawie 65. sesji Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych (2010/2020(INI))

(2011/C 4 E/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt zalecenia dla Rady, który złożył Alexander Graf Lambsdorff w imieniu grupy politycznej ALDE, w sprawie priorytetów Unii Europejskiej na 65. sesję Zgromadzenia Ogólnego ONZ (B7-0243/2009),
- uwzględniając zalecenie Parlamentu Europejskiego dla Rady z dnia 24 marca 2009 r. w sprawie priorytetów UE na 64. sesję Zgromadzenia Ogólnego ONZ ⁽¹⁾,
- uwzględniając priorytety UE na 64. sesję Zgromadzenia Ogólnego ONZ przyjęte przez Radę w dniu 9 czerwca 2009 r. (10809/09),
- uwzględniając 64. sesję Zgromadzenia Ogólnego ONZ, w szczególności następujące rezolucje tego organu: „Ku globalnemu partnerstwu” ⁽²⁾, „Kobiety w rozwoju” ⁽³⁾, „Międzynarodowa strategia na rzecz ograniczania skutków katastrof” ⁽⁴⁾, „Harmonia z naturą” ⁽⁵⁾, „Sytuacja w zakresie praw człowieka w Islamskiej Republice Iranu” ⁽⁶⁾, „Wspieranie sprawiedliwej reprezentacji geograficznej w składzie organów traktatowych do spraw praw człowieka” ⁽⁷⁾, „Zacieśnianie międzynarodowej współpracy w dziedzinie praw człowieka” ⁽⁸⁾, „Globalizacja i jej wpływ na pełne korzystanie z ogółu praw człowieka” ⁽⁹⁾, „Wzmocnienie działań ONZ w dziedzinie praw człowieka poprzez promocję międzynarodowej współpracy oraz znaczenia niewybiórczości, bezstronności i obiektywizmu” ⁽¹⁰⁾, „Wspieranie demokratycznego i sprawiedliwego światowego ładu” ⁽¹¹⁾, „Prawa dziecka” ⁽¹²⁾, „Sytuacja dziewcząt” ⁽¹³⁾, „Sprawozdanie Rady Praw Człowieka” ⁽¹⁴⁾, „Ochrona światowego klimatu dla obecnych i przyszłych pokoleń ludzkości” ⁽¹⁵⁾, „Traktat o całkowitym zakazie prób jądrowych” ⁽¹⁶⁾, „W kierunku świata wolnego od broni jądrowej: przyspieszenie realizacji zobowiązań w zakresie rozbrojenia jądrowego” ⁽¹⁷⁾, „Rozbrojenie jądrowe” ⁽¹⁸⁾, „Wspieranie multilateralizmu w dziedzinie rozbrojenia jądrowego i nierozprzestrzeniania broni jądrowej” ⁽¹⁹⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2009)0150.

⁽²⁾ A/RES/64/223.

⁽³⁾ A/RES/64/217.

⁽⁴⁾ A/RES/64/200.

⁽⁵⁾ A/RES/64/196.

⁽⁶⁾ A/RES/64/176.

⁽⁷⁾ A/RES/64/173.

⁽⁸⁾ A/RES/64/171.

⁽⁹⁾ A/RES/64/160.

⁽¹⁰⁾ A/RES/64/158.

⁽¹¹⁾ A/RES/64/157.

⁽¹²⁾ A/RES/64/146.

⁽¹³⁾ A/RES/64/145.

⁽¹⁴⁾ A/RES/64/143.

⁽¹⁵⁾ A/RES/64/73.

⁽¹⁶⁾ A/RES/64/69.

⁽¹⁷⁾ A/RES/64/57.

⁽¹⁸⁾ A/RES/64/53.

⁽¹⁹⁾ A/RES/64/34.

Czwartek, 25 marca 2010 r.

- uwzględniając milenijne cele rozwoju (MCR) ONZ i zobowiązania pomocowe państw członkowskich UE dotyczące zwalczania głodu i ubóstwa,
 - uwzględniając zbliżającą się Konferencję Stron Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej, która odbędzie się w 2010 r., przeglądy dotyczące MCR, Rady Praw Człowieka i Komisji Budowania Pokoju,
 - uwzględniając Ramową konwencję Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) oraz protokół z Kioto do tej konwencji,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 grudnia 2009 r. w sprawie perspektyw dauhańskiej agendy rozwoju w następstwie siódmej konferencji ministerialnej WTO ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie strategii UE na kopenhaską Konferencję w sprawie Zmian Klimatu (COP15) ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 października 2009 r. w sprawie budowania demokracji w stosunkach zewnętrznych UE ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 października 2009 r. w sprawie wpływu światowego kryzysu finansowego i gospodarczego na kraje rozwijające się oraz na współpracę na rzecz rozwoju ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 maja 2009 r. w sprawie uwzględniania tematyki płci w stosunkach zewnętrznych UE oraz w procesie budowania pokoju i ugruntowywania tożsamości narodowej ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 kwietnia 2009 r. w sprawie nierozprzestrzeniania broni jądrowej oraz przyszłości układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej (NPT) ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając swoje oświadczenie z dnia 22 kwietnia 2009 r. w sprawie kampanii „Powiedz NIE przemocy wobec kobiet” ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 marca 2009 r. w sprawie umów dotyczących milenijnych celów rozwoju ⁽⁸⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 czerwca 2005 r. w sprawie reformy Organizacji Narodów Zjednoczonych ⁽⁹⁾,
 - uwzględniając art. 121 ust. 3 i art. 97 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz opinię Komisji Rozwoju (A7-0049/2010),
- A. mając na uwadze, że system ONZ, którego legitymacja wynika z jego globalnej struktury członkostwa, nadal odgrywa centralną rolę w kształtowaniu i wzmocnianiu światowych procesów decyzyjnych oraz w reagowaniu na światowe wyzwania poprzez efektywny multilateralizm oparty na prawie międzynarodowym, na zasadach zapisanych w Karcie ONZ, a także na wspólnym zobowiązaniu do realizacji celów przyjętych na światowym szczycie ONZ w 2005 r.,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2009)0110.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2009)0089.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2009)0056.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2009)0029.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2009)0372.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2009)0333.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2009)0259.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2009)0152.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 124 E z 25.5.2006, s. 549.

Czwartek, 25 marca 2010 r.

- B. mając na uwadze, że Unia Europejska jest zaangażowana w wielostronną współpracę i wzmacnianie systemu ONZ; mając na uwadze, że UE powinna być zatem główną siłą w dążeniu do reformy tej organizacji i nadal zdecydowanie wspierać jej istotną rolę w systemie międzynarodowym,
- C. mając na uwadze, że obecna struktura Rady Bezpieczeństwa ONZ nie odzwierciedla rzeczywistości i potrzeb XXI wieku; mając na uwadze, że Sekretariat Generalny ONZ postrzega reformę Rady Bezpieczeństwa jako część aktualnych wysiłków mających na celu większą reprezentatywność i skuteczność tego niezbędnego organu,
- D. mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie są największymi płatnikami systemu ONZ, pokrywającymi około 40 % szacowanego budżetu ONZ, ponad 40 % kosztów utrzymania pokoju i 12 % oddziałów wojskowych, a także ponad połowę głównych środków na fundusze i programy ONZ,
- E. mając na uwadze, że zgodnie z Traktatem z Lizbony Unia Europejska będzie teraz reprezentowana w stosunkach zewnętrznych i na forach międzynarodowych przez jeden urząd – Wiceprzewodniczącą Komisji/Wysoką Przedstawiciel Unii ds. Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa („Wiceprzewodniczącą/Wysoką Przedstawiciel”), wspomaganą przez nowe służby dyplomatyczne UE; mając na uwadze, że Traktat z Lizbony przyniósł też zmiany w zakresie prerogatyw polityki zewnętrznej Unii, takie jak większa integracja poszczególnych składników działań zewnętrznych Unii, zwłaszcza polityki rozwoju,
- F. mając na uwadze, że UE będzie musiała zastąpić WE jako obserwator w Zgromadzeniu Ogólnym ONZ i innych organach ONZ, jako strona szeregu konwencji ONZ, a w kilku wyjątkowych przypadkach takich jak FAO – jako członek,
- G. mając na uwadze, że państwa członkowskie UE są od niedawna podzielone w kwestii tego, czy uczestniczyć w konferencji przeglądowej w Durbanie na temat rasizmu; mając na uwadze różnice, które pojawiły się przy prowadzonej przez UE kontroli respektowania praw człowieka sprawowanej w ramach Rady Praw Człowieka ONZ oraz przy głosowaniu nad sprawozdaniem Goldstone’a; mając na uwadze, że wszystkie te wydarzenia szkodliwie oddziaływały na wpływ UE i jej zdolność do obrony w ONZ swoich wartości na forum ONZ,
- H. mając na uwadze, że rosnące i niekontrolowane rozprzestrzenianie się broni jądrowej stwarza coraz większe zagrożenie dla wolnego świata; mając na uwadze, że wzmocnienie wszystkich trzech filarów (nierozprzestrzenianie, rozbrojenie oraz współpraca w zakresie cywilnego wykorzystania energii jądrowej) Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej będzie centralnym punktem zbliżającej się konferencji w sprawie przeglądu tego układu,
- I. mając na uwadze, że poprzez poparcie deklaracji milenijnej na rzecz rozwoju w 2000 r. Unia Europejska zobowiązała się, że do 2015 r. zmniejszy o połowę występowanie skrajnego ubóstwa na świecie, koncentrując przy tym swoje starania na postępach w zakresie ośmiu milenijnych celów rozwoju (MCR),
- J. mając na uwadze, że nowy impuls muszą dawać innowacje instytucjonalne dotyczące równej reprezentacji kobiet i mężczyzn w strukturach ONZ, co pozwoli na osiągnięcie całościowego i spójnego podejścia do obecności aspektów związanych z płcią w głównym nurcie polityki oraz do podwyższenia statusu kobiet,
- K. mając na uwadze, że negocjacje dotyczące kompleksowej i prawnie wiążącej umowy międzynarodowej w sprawie zmian klimatu obejmującej okres po 2012 r. powinny zakończyć się zawarciem umowy w Meksyku w grudniu 2010 r.; mając na uwadze, że zmiany klimatu mogą zaognić potencjalne spory o zasoby naturalne,

1. zaleca Radzie podjęcie następujących działań:

Unia Europejska w Organizacji Narodów Zjednoczonych

- a) wzmocnienie – poprzez bardziej intensywny dialog z kluczowymi partnerami – efektywnego multilateralizmu w celu zbudowania silniejszej ONZ; rozwijanie wspólnego, spójnego i konsekwentnego stanowiska UE na forum ONZ, oczekiwanego przez strony trzecie;
- b) dążenie do pełnienia w strukturach ONZ roli uczciwego pośrednika między różnymi grupami członków, w celu promowania wspólnego rozumienia i większej spójności w obrębie wszystkich trzech filarów ONZ (pokój i bezpieczeństwo, rozwój i prawa człowieka); aktywne wspieranie i systematyczne zwracanie uwagi na istotność efektywnego multilateralizmu w rozmowach dwustronnych;

Czwartek, 25 marca 2010 r.

- c) forsowanie rozwiązań pozwalających na lepsze dostrzeganie wzmocnionej roli zewnętrznej Unii i jej większej odpowiedzialności przez państwa członkowskie ONZ, szczególnie odnoszących się do przyznawania odpowiedniego czasu na wystąpienia oraz do prawa inicjatywy na forum Zgromadzenia Ogólnego ONZ; kompleksowe wykorzystywanie wszystkich narzędzi z zakresu europejskich działań zewnętrznych w celu skutecznego i spójnego działania na forum ONZ oraz zadbanie o to, aby Delegacja UE przy ONZ w Nowym Jorku była wyposażona, szczególnie pod względem personelu, w sposób pozwalający na odpowiednie wypełnianie jej bardziej znaczącej roli;
- d) dbanie, aby UE mówiła jednym głosem, tak aby jej stanowisko było znane, przy jednoczesnym wyciągnięciu wniosków z kopenhaskiej Konferencji w sprawie Zmian Klimatu, która odbyła się w grudniu 2009 r.;
- e) dbanie, aby wartości i interesy Unii były skutecznie i spójnie reprezentowane w systemie ONZ; w tym kontekście – dążenie do zapewnienia pełnego poparcia Unii dla uzgodnionych między państwami członkowskimi UE nominacji z tych państw na wysokie stanowiska w ONZ; występowanie w charakterze spajającej siły zdolnej do realizacji założonych celów, szczególnie w istotnych głosowaniach, w celu wypracowania ujednoczonych stanowisk;
- f) dążenie do bardziej rzeczowej współpracy i dialogu z nową administracją USA, z zyskującymi na znaczeniu podmiotami globalnymi i regionalnymi, takimi jak Chiny, Indie i Brazylia, w celu wypracowania wspólnego programu i wspólnych odpowiedzi na globalne wyzwania w wielostronnych ramach;
- g) poprawienie – z uwagi na nowe możliwości UE w zakresie koordynacji wewnętrznej i reprezentacji zewnętrznej – unijnego planowania długoterminowego, szczególnie w związku z istotnymi zbliżającymi się wydarzeniami na forum ONZ, takimi jak przegląd MCR oraz konferencja w sprawie przeglądu Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej w 2010 r., a także przeglądy dotyczące Rady Praw Człowieka i Komisji Budowania Pokoju w 2011 r.;

Zarządzanie globalne i reforma ONZ

- h) odgrywanie wiodącej roli w bieżącej debacie na temat zarządzania globalnego oraz dbanie o to, aby istniały jasne powiązania między pracą G20 a pracą ONZ, będącej instytucją posiadającą legitymację do globalnego działania;
- i) podejmowanie wymiernych działań i nowych inicjatyw wspierających proces reform systemu ONZ z naciskiem na potrzebę wszechstronnej reformy Rady Bezpieczeństwa we wszystkich jej aspektach;
- j) wezwanie Wiceprzewodniczącej/Wysokiej Przedstawiciel do wypracowania wśród państw członkowskich UE spójniejszego stanowiska w sprawie reformy Rady Bezpieczeństwa ONZ oraz do przedstawienia tego stanowiska na forum ONZ; zwrócenie uwagi, że obecność UE w Radzie Bezpieczeństwa w rozszerzonym składzie pozostaje celem Unii Europejskiej;
- k) promowanie większego udziału parlamentów narodowych i ponadnarodowych w działalności ONZ z myślą o wzmocnieniu demokratycznego charakteru ONZ, jej programów i agencji oraz wspieranie w tym celu inicjatyw podejmowanych przez społeczeństwa obywatelskie i parlamenty;
- l) intensyfikacja wysiłków na rzecz odnowy Zgromadzenia Ogólnego ONZ we współdziałaniu z kluczowymi partnerami poprzez przełożenie propozycji grup roboczych ad hoc oraz zaleceń urzędników ONZ – np. przewodniczącego 64. sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ – na konkretne działania mające na celu wzmocnienie roli, autorytetu, wyników i skuteczności Zgromadzenia, a także zwiększenie przejrzystości jego prac;
- m) przyczynianie się do wdrażania nowej równowagi płci w strukturach, a także do wdrażania odpowiednich innowacji instytucjonalnych z myślą o jak najszybszym utworzeniu bardziej spójnej jednostki pracującej na rzecz propagowania równości płci oraz na rzecz ochrony i podwyższenia statusu kobiet, w tym w konfliktach i sytuacjach pokryzysowych;

Czwartek, 25 marca 2010 r.

Pokój i bezpieczeństwo

- n) pełne wsparcie starań Sekretarza Generalnego ONZ mających na celu lepsze zdefiniowanie sensu zasady odpowiedzialności za ochronę, podkreślenie jej znaczenia w zapobieganiu konfliktom przy jednoczesnym zachęcaniu do jej wdrażania;
- o) wspieranie inicjatywy państw członkowskich UE dotyczącej przyjęcia rezolucji ONZ w sprawie zatopionej w morzach broni chemicznej i związanego z tym zagrożenia dla ekologii, zdrowia, bezpieczeństwa i gospodarki, a także w sprawie potrzeby zacieśnienia współpracy międzynarodowej i regionalnej w tej dziedzinie oraz potrzeby wymiany informacji, doświadczeń i technologii na zasadzie dobrowolności;

Zarządzanie kryzysowe, utrzymywanie pokoju i umacnianie pokoju

- p) przyczynianie się do zwiększenia potencjału ONZ w zakresie utrzymywania pokoju w celu zmniejszenia ryzyka przeciążeń oraz promowanie włączenia koncepcji umacniania pokoju w działania na rzecz przywrócenia pokoju; odgrywanie wiodącej roli w poszukiwaniu nowego horyzontu dla działań ONZ w zakresie utrzymywania pokoju, poprzez uwypuklenie synergii cywilno-wojskowej oraz poprawę koordynacji między poszczególnymi partnerami regionalnymi, w szczególności między UE a Unią Afrykańską;
- q) dokonanie ulepszeń – w ramach partnerstwa UE-ONZ – w zakresie wspólnego rozmieszczania sił w ramach misji pokojowych pod egidą ONZ; zachęcanie odpowiednich organów ONZ do dalszego zacieśniania międzynarodowych i regionalnych partnerstw na rzecz pokoju, szczególnie w celu zapewnienia jak najlepszego wykorzystania ograniczonych środków;
- r) dążenie do spójnego stanowiska i działań UE w odniesieniu do przeglądu dotyczącego Komisji Budowania Pokoju w 2011 r.; popieranie starań o poszerzenie roli Komisji Budowania Pokoju w ułatwianiu i gwarantowaniu trwałości porozumień pokojowych oraz o wzmocnienie jej roli doradczej w stosunku do Rady Bezpieczeństwa;
- s) dalsze rozwijanie współpracy między UE a ONZ w obszarze naprawy po kryzysie oraz zmierzanie do kompleksowego podejścia w odniesieniu do zachowania pokoju, do zapobiegania konfliktom oraz do uwzględniania szerokiego spektrum warunków politycznych, gospodarczych, społecznych i środowiskowych, które przyczyniają się do eskalacji konfliktów w społeczeństwach;

Rozbrojenie jądrowe i zakaz rozprzestrzeniania broni jądrowej, rozbrojenie konwencjonalne i kontrola zbrojeń, walka z terroryzmem

- t) spójna, konsekwentna i skuteczna współpraca z państwami członkowskimi UE na rzecz osiągnięcia pozytywnego wyniku mającej odbyć się w 2010 r. konferencji w sprawie przeglądu Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej; zobowiązanie się do realizacji celu pełnego rozbrojenia jądrowego zgodnie z rezolucją nr 1887 Rady Bezpieczeństwa ONZ, popierającą ideę uwolnienia świata od broni jądrowej, gdy spełnione zostaną odpowiednie warunki, oraz ideę rozbrojenia pod rygorystyczną i skuteczną kontrolą międzynarodową; pogłębienie dialogu z wszystkimi mocarstwami jądrowymi w celu kontynuacji wspólnego programu i konkretnego harmonogramu mającego na celu stopniowe ograniczenie liczby głowic atomowych i ostatecznie ich likwidację, przy jednoczesnej poprawie środków kontroli; wzywanie do ratyfikacji i wejścia w życie Traktatu o całkowitym zakazie prób jądrowych;
- u) udzielenie poparcia administracji USA w związku z podjętym przez nią zobowiązaniem na rzecz światowego rozbrojenia jądrowego, do którego zachęca przedstawiona przez prezydenta Obamę wizja świata wolnego od broni jądrowej, oraz pochwalanie różnych inicjatyw podejmowanych przez niektóre państwa członkowskie UE, zmierzających do podjęcia negocjacji w sprawie wycofania broni jądrowej z terytorium Europy przy pełnej współpracy z Rosją w celu uzyskania proporcjonalnego wycofania;
- v) podkreślanie potrzeby skutecznej kontroli broni, w tym broni lekkiej i amunicji zawierających zubożony uran, oraz wywieranie wpływu w celu wspierania szerszej zakrojonych, bardziej praktycznych i skutecznych wysiłków i środków w zakresie rozbrojenia; podkreślanie potrzeby pełnego wdrożenia konwencji o broni chemicznej, konwencji o zakazie broni biologicznej i toksycznej, konwencji o broni kasetowej i konwencji o zakazie stosowania min przeciwpiechotnych, z jednoczesnym naciskiem na potrzebę dalszego rozwoju międzynarodowych działań wymierzonych przeciwko rozpowszechnianiu broni masowego rażenia;

Czwartek, 25 marca 2010 r.

- w) wzmocnienie współpracy i koordynacji z kluczowymi partnerami w walce z terroryzmem na podstawie pełnego przestrzegania prawa międzynarodowego i praw człowieka oraz wspieranie wielostronnych wysiłków antyterrorystycznych ONZ (w tym działań prowadzących do dostosowania systemu ONZ dotyczącego wykazu terrorystów do standardów prawa międzynarodowego w dziedzinie praw człowieka), a także skutecznego wdrażania jej globalnej strategii antyterrorystycznej; wzmożone dążenie do osiągnięcia porozumienia i zawarcia kompleksowej konwencji w sprawie międzynarodowego terroryzmu; ścisła współpraca w sytuacjach, gdy zagrożone jest życie zakładników;

Rozwój i zmiana klimatu

- x) odgrywanie przywódczej roli we wzmacnianiu skuteczności pomocy ONZ na rzecz rozwoju, gdyż obecna fragmentaryzacja może prowadzić do stopniowej marginalizacji ONZ jako głównego podmiotu działającego w dziedzinie rozwoju; naleganie na bardziej spójne ramy programowania i ramy operacyjne ONZ w celu przyczynienia się do maksymalizacji wpływu ONZ w zakresie pomocy na rzecz rozwoju;
- y) wzywanie, aby kryzys nie był stosowany jako wymówka służąca unikaniu lub opóźnieniu niezbędnej globalnej reakcji na zmianę klimatu i degradację środowiska, a zamiast tego wykorzystanie reakcji na kryzys jako możliwości stworzenia podstaw nowej i nowoczesnej gospodarki ekologicznej; w tym kontekście należy zapewnić pełne poparcie dla podjętej w ramach Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska inicjatywy dotyczącej gospodarki ekologicznej oraz zachęcać do podjęcia związanych z nią dyskusji na temat Globalnego Zielonego Nowego Ładu;
- z) podkreślanie potrzeby zrównoważonego wzrostu i rozwoju gospodarczego;
- aa) położenie większego nacisku na zasadę, zgodnie z którą polityka pomocy na rzecz rozwoju powinna być planowana na stopie partnerskiej z krajami otrzymującymi tę pomoc;

Milenijne cele rozwoju

- ab) ponowne potwierdzenie – w ramach przygotowań do konferencji w sprawie przeglądu MCR – swojego zobowiązania do realizacji MCR do 2015 r.; wezwanie wszystkich partnerów do podobnego działania, z zaznaczeniem, że darczyńcy nie wywiązują się ze złożonych w 2005 r. obietnic dotyczących rocznego przepływu środków pomocowych oraz że ogólne postępy są zbyt wolne, by większość celów mogła zostać osiągnięta do 2015 r.;
- ac) sprawowanie silnego przywództwa w związku z posiedzeniem plenarnym na wysokim szczeblu w sprawie MCR, z propagowaniem w szczególności następujących celów:
- ponowne potwierdzenie, że cele i zadania w ramach MCR to minimum, jakie należy osiągnąć do 2015 r., oraz stawianie oporu wszelkim próbom zahamowania, osłabiania lub odwołania złożonych obietnic;
 - zawarcie porozumienia między krajami rozwiniętymi a krajami rozwijającymi się w sprawie przyspieszonych działań, w tym jasnych i konkretnych planów i zobowiązań, gdyż świat jest daleki od realizacji obietnicy dotyczącej MCR, a ponad miliard ludzi nadal żyje w skrajnym ubóstwie, przy czym można spodziewać się, że liczba ta wzrośnie;
 - wyraźne zasygnalizowanie przyjęcia przed 2015 r. nowego, nawet bardziej ambitnego programu działań na rzecz likwidacji ubóstwa, przy zapewnieniu nieustannych wysiłków zmierzających do pełnej likwidacji ubóstwa;
 - naleganie na zapewnienie lepszej koordynacji pomiędzy agencjami ONZ oraz większej spójności ram operacyjnych ONZ w celu uniknięcia fragmentaryzacji z myślą o realizacji MCR;
- ad) stanowcze informowanie, że realizacja MCR nie jest jedynie moralnym obowiązkiem, lecz pozwoli również przyczynić się w dużym stopniu do wspierania międzynarodowego dobrobytu, stabilności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości społecznej;
- ae) podkreślanie, że społeczność międzynarodowa musi podjąć dodatkowe starania, aby ograniczyć niekorzystny wpływ światowego kryzysu gospodarczego i zmian klimatu na kraje rozwijające się; proponowanie wprowadzenia innowacyjnych mechanizmów finansowania, takich jak podatek od transakcji finansowych;

Czwartek, 25 marca 2010 r.

- af) podejmowanie konkretnych zobowiązań, aby zagwarantować lepszą koordynację, spójność polityki i osiągnięcie ósmego MCR, a także aby ograniczyć lukę w finansowaniu z myślą o realizacji wyznaczonego na 2010 r. w Gleneagles celu, jakim jest zwiększenie całkowitej oficjalnej pomocy rozwojowej do 154 mld USD (na podstawie cen z 2008 r.);
- ag) ponowne potwierdzenie – w ramach posiedzenia plenarnego na wysokim szczeblu w sprawie MCR – swojego zbiorowego zobowiązania do przeznaczenia do 2015 r. na oficjalną pomoc rozwojową 0,7 % DNB w oparciu o jasno określone i wiążące dla poszczególnych państw członkowskich harmonogramy;
- ah) naleganie, by nie używać środków finansowych przeznaczonych na MCR do niwelowania skutków kryzysu finansowego i kryzysu wynikającego ze zmiany klimatu; w zamian za to – mobilizacja dodatkowych środków finansowych i rozpoczęcie skuteczniejszych działań służących realizacji celów w dziedzinach, w których postępy są niezwykle skromne, takich jak MCR nr 5 (zdrowie matek) oraz MCR nr 4 (umieralność dzieci); skupienie na reaktywowaniu MCR zgodnie z agendą i planem działania na lata 2010-2015;

Zmiana klimatu

- ai) promowanie debaty związanej ze zbliżającą się Konferencją Stron Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (COP16) w Meksyku w grudniu 2010 r. oraz rozpoczęcie pracy nad porozumieniem dotyczącym przyjęcia na okres po 2012 r. nowej wiążącej umowy międzynarodowej w sprawie zmian klimatu;
- aj) unikanie błędów organizacyjnych i strukturalnych, które popełniono podczas konferencji COP15 w Kopenhadze i w wyniku których nie udało się zawrzeć wiążącej umowy międzynarodowej, poprzez zaproponowanie specjalnych zasad głosowania w oparciu o znaczące większości, aby ułatwić postęp w negocjacjach;

Prawa człowieka

Zagadnienia instytucjonalne

- ak) zwrócenie się do Wiceprzewodniczącej/Wysokiej Przedstawiciel, aby poruszając kwestie dotyczące praw człowieka, reprezentowała spójny głos wszystkich państw członkowskich UE, a także wezwanie poszczególnych państw członkowskich do uwypuklenia tych jednolitych stanowisk UE dla nadania im większej wagi, zważywszy, że zgodnie z art. 21 TUE uniwersalność i niepodzielność praw człowieka i podstawowych wolności jest jedną z zasad, które kierują działaniami UE na arenie międzynarodowej, oraz że wspieranie demokracji i praw człowieka jest jednym z celów działań zewnętrznych UE;
- al) wypracowanie – w ramach wcześniej podjętego i rzeczowego dialogu z państwami członkowskimi UE i z członkami ONZ – skutecznej proaktywnej strategii negocjacyjnej, a także wspólnego stanowiska w sprawie przeglądu dotyczącego Rady Praw Człowieka, który zostanie przeprowadzony w 2011 r., z uwzględnieniem tego, że przegląd metod roboczych będzie prowadzony w Genewie, natomiast debata nad statusem organu odbędzie się w Nowym Jorku; wzmocnienie Trzeciego Komitetu, z jego powszechnym członkostwem, jako kanału komunikacji w kwestiach związanych z prawami człowieka omawianych przez Radę Praw Człowieka, a jednocześnie pamiętanie, że Trzeci Komitet mógłby też równoważyć ograniczenia Rady Praw Człowieka;
- am) dokonanie uzgodnień z partnerami transregionalnymi w ramach przeglądu dotyczącego Rady Praw Człowieka co do kryteriów członkostwa oraz ustalenie zestawu wytycznych, które byłyby stosowane podczas wyboru Rady Praw Człowieka; wspieranie wzmocnienia Rady Praw Człowieka oraz specjalnych procedur bez otwierania pakietu budowy instytucji oraz poprzez zachowanie niezależności Biura Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka; popieranie posiadania przez Radę Praw Człowieka możliwości odnoszenia się do konkretnych przypadków łamania praw człowieka za pomocą rezolucji dotyczących poszczególnych krajów;
- an) popieranie działań nowego Zastępcy Sekretarza Generalnego w biurze Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka w celu objęcia aspektów związanych z prawami człowieka kluczowymi decyzjami z zakresu polityki i zarządzania zapadającymi w siedzibie ONZ w Nowym Jorku;

Kwestie praw człowieka

- ao) zdecydowane opowiedzenie się za tym, by Zgromadzenie Ogólne ONZ nadal odnosiło się w rezolucjach do sytuacji panujących w poszczególnych krajach, jednocześnie starając się unikać stosowania wniosków o niepodejmowanie działania;

Czwartek, 25 marca 2010 r.

- ap) odgrywanie przewodniej roli w promowaniu i ochronie praw człowieka, w tym praw należnych członkom słabszych grup i mniejszościom, wolności wypowiedzi i wolnych mediów, wolności religii, praw dzieci, a także w ochronie obrońców praw człowieka i we współpracy z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego;
- aq) zdecydowane opowiadanie się za priorytetowym traktowaniem praw człowieka w reakcji na globalne spowolnienie finansowe, ponieważ jego negatywny wpływ jest nieproporcjonalnie bardziej odczuwany przez już zmarginalizowane grupy ludności w wielu krajach, gdzie korzystanie z praw człowieka jest poważnie ograniczone lub zupełnie niemożliwe;
- ar) koncentracja starań o wzmocnienie światowej tendencji do znoszenia kary śmierci poprzez dążenie do przyjęcia odpowiedniej rezolucji w sprawie kary śmierci; wspieranie wszelkich wysiłków zmierzających do eliminacji tortur, a szczególnie zachęcanie do przyjęcia Protokołu fakultatywnego do konwencji ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur;

Włączenie kwestii płci do głównego nurtu polityki i podwyższenie statusu kobiet

- as) dążenie do wzmocnienia statusu większej liczby kobiet, tak aby mogły one pełnić istotną rolę w przyczynianiu się do trwałego pokoju, bezpieczeństwa i pojednania, a także promowanie udziału kobiet w mediacji i rozwiązywaniu konfliktów, również w kontekście zbliżającej się 10. rocznicy rezolucji nr 1325 Rady Bezpieczeństwa ONZ; zachęcanie tych państw członkowskich UE, które dotąd nie wykazały się aktywnością w tym zakresie, do opracowania krajowych planów działania mających na celu wdrożenie rezolucji;
- at) okazanie głębokiego zaangażowania w związku z rezolucją nr 1325 Rady Bezpieczeństwa ONZ poprzez udział w wydarzeniach upamiętniających jej dziesięciolecie;
- au) zdecydowane zwalczanie wszelkimi możliwymi sposobami gwałtów i przemocy seksualnej stosowanych jako broń wojenna; opowiedzenie się za tym, aby zbrodnie te były karane jako zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciw ludzkości oraz aby ich ofiary mogły korzystać ze specjalnych programów pomocy; wspieranie nowo powołanego specjalnego przedstawiciela Sekretarza Generalnego ONZ ds. walki z przemocą seksualną stosowaną w czasie konfliktów;

Zalecenia końcowe

- av) dążenie do ujęcia w porządku obrad 65. sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ odrębnego punktu dotyczącego współpracy ONZ, zgromadzeń regionalnych, parlamentów krajowych i Unii Międzyparlamentarnej w celu podsygnięcia debaty na temat tego, w jaki sposób parlamentarzyści, parlamenty krajowe i regionalne zgromadzenia parlamentarne mogą odgrywać bardziej aktywną rolę na forum ONZ, zgodnie z decyzją podjętą na 63. sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ, zawartą w jego rezolucji w sprawie współpracy ONZ i Unii Międzyparlamentarnej (A/RES/63/24);

*

* *

2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszego zalecenia Wiceprzewodniczącej/Wysokiej przedstawiciel, Radzie oraz do informacji Komisji.
-